

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Rutsche v právní věci žalobce: **M. S.**, zast. JUDr. Milanem Matulou, advokátem se sídlem Nábřeží dukelských hrdinů 561, Rožnov pod Radhoštěm, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, o přezkum rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2011, č.j. KUZL 44987/2011, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 1. 2012, č. j. 57 A 97/2011 - 30, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I.** Návrh na **přiznání odkladného účinku** kasační stížnosti **se z a m í t á .**
- II.** Žalobci **se ukládá**, aby **ve lhůtě 7 dnů** od právní moci tohoto usnesení **z a p l a t i l** Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši **1000 Kč** a to bezhotovostně převodem **na účet** soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1030403412**.

O d ů v o d n ě n í :

Shora citovaným rozhodnutím žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Vsetín ze dne 10. 5. 2011, č.j. MUVS-S 1453/2011/OSA/SK, kterým byl žalobce uznán vinen, že dne 6. 2. 2011 kolem 12. hodiny v obci Hovězí úmyslně hodil psí exkrementy na fasádu domu čp. x majitele J. J. a tím tuto fasádu znečistil, čímž úmyslně způsobil škodu na majetku jmenovaného ve výši 1.200 Kč. Za spáchání tohoto přestupku mu byla uložena pokuta 300 Kč.

Proti rozhodnutí žalované podal žalobce žalobu, která byla shora citovaným rozsudkem Krajského soudu v Brně zamítnuta.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále také „stěžovatel“) kasační stížnost. Současně s ní podal rovněž návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Tento návrh odůvodnil tím, že „je zjevné výrazné pochybení rozhodnutí krajského soudu, tak i rozhodnutí obou správních orgánů“.

Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud důvody pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti neshledal.

Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek, avšak Nejvyšší správní soud jej může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Obecně lze konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti může mít význam pouze za předpokladu, že odkladný účinek byl již dříve přiznán žalobě v řízení před krajským soudem. Nelze totiž přehlédnout, že rozhodnutí správních orgánů napadená žalobou dle § 65 a násl. s. ř. s. jsou v právní moci a vykonatelná. Pokud v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu není žalobě přiznán odkladný účinek za podmínek stanovených v § 73 s. ř. s. (ať už proto, že o něj žalobce vůbec nežádal, nebo proto, že jeho návrh neshledal krajský soud důvodným a zamítl jej), a nedošlo-li rozhodnutím krajského soudu o meritů věci ve vztahu k napadenému správnímu rozhodnutí ke změně této skutečnosti (tedy došlo-li k zamítnutí či odmítnutí žaloby, takže správní rozhodnutí nebylo rozhodnutím krajského soudu nijak dotčeno), odkladný účinek kasační stížnosti působící jen vůči rozhodnutí krajského soudu nemůže mít na účinky správního rozhodnutí žádný vliv. Smyslem rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je přitom oddálit nastoupení nepříznivých důsledků napadeného správního rozhodnutí ve vztahu ke stěžovateli a to do právní moci soudního rozhodnutí. Za shora popsaného skutkového stavu věci však přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nelze takového právního důsledku dosáhnout.

To platí i v projednávané věci. Ze soudního spisu totiž Nejvyšší správní soud zjistil, že krajský soud v řízení o žalobě odkladný účinek žalobě ve vztahu k žalobou napadenému pravomocnému a vykonatelnému správnímu rozhodnutí nepřiznal. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není na místě, neboť by nebylo schopno cokoliv změnit na právním postavení stěžovatele. Již jen z tohoto důvodu tedy musel návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítnout.

Navíc stěžovatel odůvodnil svůj návrh pouze tvrzením, že ve věci je zjevné výrazné pochybení rozhodnutí krajského soudu, tak i rozhodnutí obou správních orgánů. Nejvyšší správní soud připomíná, že povinnost tvrdit a prokázat vznik „nepoměrně větší újmy, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám“ v řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stíhá stěžovatele. Z obsahu návrhu je ale zřejmé, že stěžovatel ani netvrdil, že by mu výkonem napadeného rozhodnutí krajského soudu mohla vzniknout újma ve smyslu shora citovaného zákonného ustanovení.

Podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak v daném případě naplněny nebyly, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení.

Podání návrh na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku ve výši 1000,- Kč. Dle aktuální judikatury Nejvyššího správního soudu (usnesení ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32; dostupné na www.nssoud.cz) vzniká povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku dnem právní moci rozhodnutí,

jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatky zaplatit. Proto Nejvyšší soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. června 2012

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu